

έποικοι, ἀναγνωρίζει δὲ ὁ σουλτάνος. Γ'. Οὐδεὶς δύναται νὰ κατοικήσῃ ἢ πρὸς ὡραν διατρίψῃ ἐν Σάμῳ. Δ' . . . Ἡ Σάμος εἶναι . . . ἐλεύθερος λιμήν, καταβάλλονσα φόρον ὑποτελείας δέκα χιλιάδας γροσίων. Οἱ κάτοικοι εἶναι ἀπηλλαγμένοι τοῦ φόρου τῆς δεκάτης, ἔναντι ἑτησίας πληρωμῆς 45.000 γροσίων, δι' ὅλα τὰ προϊόντα τῆς νήσου. Ε'. Εἰς τὰς κληρονομικὰς ὑποθέσεις ἐφαρμόζονται οἱ νόμοι τῶν ρωμαίων αὐτοκρατόρων. Προκειμένου δὲ περὶ τιμωρίας ἐγκληματῶν καὶ ἐπιβολῆς ποιῆς, μηδὲ τῆς τοῦ θανάτου ἐξαιρουμένης, ἐφαρμογῆς τυγχάνουν καὶ οἱ ρωμαῖκοι νόμοι καὶ ἡ κρατήσασα συνήθεια. . . Ζ'. Οἱ Σάμιοι, ἀναφέρομενοι πρὸς τὸν σουλτάνον καὶ τὰς τονοκικὰς ἐν γένει ἀρχὰς δι' ὑποθέσεις των, δικαιοῦνται νὰ χρησιμοποιοῦν τὴν ἐλληνικήν.

65

1564. «Περὶ τῶν τῆς συγγενείας βαθμῶν, συνοπτικὴ συλλογὴ ἐκ διαφόρων συντεθεῖσα παρὰ Ζαχαρίου Ἱερέως Σκορδυλίου Κρητός, τοῦ ἐπονομαζομένου Μαραφαρᾶ καὶ ἐπιτρόπου τῆς Κωνσταντινούπολεως οἴκ. πατριάρχου κυρίου Ἰωάσαφ . . . ‘Ενετία . . . ».

‘Ανετυπώθη αὐτόθι, τὸ 1569, καὶ τὸ 1588. Πρβλ. ἀνωτέρω ἀριθ. 51. Διὰ μακρῶν πραγματεύεται ὁ Παυλῶφ περὶ αὐτοῦ ἐν 440.

66

1565. Ἀχταμές σ. Σουλεϊμᾶν ὑπὲρ τῶν Κυλάδων νήσων, ἐν 290, σ. 138–141.

67

1565. Φιρμάνιον 29 Ἀπριλίου ὑπὲρ τοῦ δουκὸς Ἰακώβου Δ' τῶν νήσων Νάξου, Πάρου, Σαντορίνης, Σύρου καὶ Μήλου, ἐν 145, σ. 75–78.

« . . . νὰ διεκπεραιοῦ κατὰ τὰ ἀνέκαθεν τὰς μεταξὺ τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὑποτελῶν δίκαιας καὶ διαφοράς. Νὰ ἀποδίδῃ τὸ δίκαιον κατὰ τὰ ἥθη καὶ τοὺς κανόνας αὐτῶν . . . Νὰ μὴ ἐπεμβαίνωσιν εἰς τὰς νήσους αὐτοῦ σαντζακμπέλιδες, καδῆδες, χασαρεῖσηδες καὶ λοιποί . . . ».

68

1567. Διαταγὴ σ. τῆς 24 Νοεμβρίου, πρὸς τὸν μπεκλέρμπεγην τῶν Νήσων, νὰ μεταφερθοῦν εἰς Εὔβοιαν ἢ εἰς Ρόδον πρὸς ἐγκατάστασιν αἱ φραγκικαὶ οἰκογένειαι τῆς Ἀνδρού, κατόπιν παραπόνων τῶν ὄρθοδόξων κατοίκων τῆς νήσου· ἐν 292, σ. 232.

« . . . ἐνῷ αἱ τῶν Ἐλλήνων καὶ τῶν Ἀρβανιτῶν οἰκίαι εἶναι χίλιαι ὀκτακόσιαι, τῶν δὲ Φράγκων πεντήκοντα ἕως ἑξήκοντα, δώδεκα Φράγκοι λαμβάνουσι τὰ προϊόντα τῆς νήσου,

